

La bona i la mala societat del rock

Els premis als millors de l'any, segons lectors i periodistes de la revista 'Enderrock', es van lliurar la setmana passada en una festa que va congregar músics, discogràfiques, periodistes i públic divers.

Dalt, moment del concert de Les Pellofes Radioactives, que van cloure la festa. A sota, foto de família dels guardonats en els Premis Enderrock als Millors de 1998.

No són els Grammy, entre altres coses perquè les guanyadores femenines van ser molt escasses, ni tampoc són els Brit Awards. Però en proporció i salvant moltes distàncies els Premis Enderrock als Millors del 1998 van aconseguir, com els seus homòlegs anglosaxons, congregar la major part de la flor i nata de la música popular que surt a les seves pàgines. Bàsicament però no exclusivament, la flor i nata del pop-rock català. A la cita a la sala Bikini de Barcelona, el passat 9 de març, van venir tots, o quasi. Fins i tot hi havia alguns representants del folk i la cançó. Els guardons esperats estaven dividits en els que tria la crítica de la revista, tres, i els que trien els lectors, disset.

Gossos, Lax'N'Busto, Sopa de Cabra, i Fes-te Fotre van recollir les escultures-distinció, fetes per l'escultor vilanoví Joan Calvet, en l'apartat de pop-rock; Lluís Llach es va endur les tres de cançó d'autor; i Quico, el Cèlio, el Noi i el Mut de Ferreries i la Companyia Elèctrica Dharma, les de folk i noves músiques. També hi va haver premis per la Sala Bikini, el programa *Sputnik*, de TV3, el programa *Catacrac*, de Catalunya Ràdio i el festival Senglar Rock. Fins aquí els noms triats per votació popular. Pel que fa a la crítica de l'*Enderrock*, els guardonats van ser El Pont d'Arcalís, com a millor grup de folk i noves músiques; Joan Isaac, com a millor disc de cançó d'autor; i Sopa de Cabra, com a millor disc de pop-rock en català.

Agraïts que són els músics, com més grans encara més, van desfer-se en elogis a la revista i al públic cada cop que la presentadora, Ariadna Ferrer, els feia pujar a l'escenari per recollir l'escultura.

A més de repartir premis, festes com aquestes serveixen perquè els músics baixin de l'escenari i es passegin amb tranquil·litat entre el públic, sense estar pendents de l'hora en què han d'actuar. Però sobretot serveixen perquè conver-sin entre ells. Aleshores es fan capelletes curioses que després fins i tot poden donar fruits musicals interessants. O no. En aquest sen-

tit la sala Bikini dóna molt joc. Mentre uns joves Gossos la feien petar amb els companys de generació Glaucs entre la sala gran i el vestíbul, en la reserva índia dels còctels es desenvolupava una trobada relaxada entre Jordi Batiste, Sisa i els joves Psiconautes. Més tard se'ls hi afegí Pau Riba. En Pemi Fortuny, dels Lax'N'Busto, donava voltes saludant les amistats. I entremig es podia veure personatges famosos del món de la comunicació i l'espectacle de generacions tan diferents com les que separen Toni Soler i Oriol Regàs, que cap al tard van anar al Bikini a treure el nas. Al vestíbul la família Fortuny (inclòs Carles Vidal) de la Companyia Elèctrica Dharma, fullejava el darrer número de la revista, on s'inclou un especial en record de Carles Sabater, de Sau. Els comentaris sobre el controvertit futur homenatge a aquest cantant, mort el passat 13 de febrer, apareixien esporàdicament per la sala. Sense acarnissament. En la cerimònia de lliurament dels premis hi va haver un record per ell i per a Ovidi Montllor, mort fa cinc anys.

Però la festa, en què col·laborava la revista EL TEMPS, el diari *Avui* i les emissores de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, no va servir solament per atorgar premis i recordar vius i morts. *Enderrock*, després de cinc anys, està en ple procés expansiu, i mostres d'aquestes ganes d'anar a més es van veure a Bikini. D'una banda una pàgina *web* acabada d'estrenar, feta en col·laboració amb Enciclopèdia Catalana, i de l'altra una nova publicació anomenada *L'Espectacle*. La pàgina de la Xarxa (www.discmusic.com) posa a l'abast de les butxaques dels internautes més de 2.000 referències de música en català, classificades en set categories: pop-rock, cançó d'autor, folk, música tradicional, infantil, blues-jazz i altres estils. La *web* inclou un cercador per paraules, autors, discogràfiques i matèries, així com la possibilitat de comprar vídeos, CD-Rom i llibres. L'altra iniciativa d'*Enderrock* és la publicació trimestral anomenada

da *L'Espectacle*, que amb un tiratge de 5.000 exemplars es distribuirà als quioscs i llibreries dels Països Catalans. Aquesta revista va adreçada als programadors d'espectacles i al públic en general.

La cirereta d'aquesta nit de club social de rockers, i d'altres espècies de la música popular catalana, la van posar el grup de rock Pellofes Radioactives. El nom

feia recelar, però des de la primera nota ja van demostrar que tenen moltes coses a dir. Tocar amb els col·legues com a públic impressiona, però aquests solsonins van abocar amb energia tot el seu rock dels setanta, amb múltiples referències a Rolling Stones, Aerosmith i Black Crowes.

Pemi Fortuny (foto esquerra, tenyit de ros), de Lax'N'Busto. I Joan Cardona i Gerard Quintana, al fons, de Sopa de Cabra (foto dreta).

Oriol Cortacans

Situat en un bell indret de la Vall d'Ordino, al mig de la natura, a 10 km de les pistes d'esquí i a 7 km del centre d'Andorra.

Informació

00 376 - 85 03 74

Cra. del Serrat - ORDINO - Principat d'Andorra

